středa 28. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Řím 2,1–11
Odplatí každému podle jeho skutků: nejdříve židovi, ale potom i pohanovi.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Člověče, ať jsi kdokoli, nemáš výmluvu, jestliže ze sebe děláš soudce! Tím totiž, že soudíš druhého, sám sebe odsuzuješ. A my víme, že Boží soud právem postihne ty, kdo takové věci dělají.

Soudíš ty, kdo něco takového páchají, a myslíš si, že unikneš Božímu soudu, ačkoli sám děláš totéž? Či pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, trpělivosti a shovívavosti? Copak nevíš, že tě Boží dobrota chce tak přivést k pokání?

Ale ty si ve své zatvrzelosti a se svým nekajícím srdcem hromadíš tresty pro onen den hněvu, kdy se ukáže, jak spravedlivě soudí Bůh, který odplatí každému podle jeho skutků: věčným životem těm, kdo jsou v dobrém díle vytrvalí a usilují o to, aby došli slávy, cti a nesmrtelnosti; ale jeho prudký hněv dopadne na lidi sobecké a na ty, kdo jsou nevnímaví k pravdě, ale vnímaví ke špatnosti.

Na každého člověka, který páchá zlo, přijde soužení a protivenství: nejdříve na žida, potom i na pohana. Ale každému, kdo koná dobro, se dostane slávy, cti a pokoje, nejdříve židovi, potom i pohanovi. Bůh totiž nehledí na to, co kdo je.

Žl 62,2–3.6–7.9

Odp.: Pane, ty odplácíš každému podle jeho díla.

Jen v Bohu odpočívá má duše,
od něho je má spása.
Jen on je má skála a spása,
má tvrz, nic mnou nepohne.

Jen v Bohu odpočívej, má duše,
od něho pochází to, v co doufám.
Jen on je má skála a spása,
má tvrz, nepohnu se!

Lidé, doufejte v něho v každé době,
před ním vylejte své srdce,
Bůh je naše útočiště!

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Gal 5,18–25
Ti, kdo náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galaťanům.

Bratři!
Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.
K jakým skutkům vede tělo, je všeobecně známo. Je to: smilstvo, nečistota, chlípnost, modloslužba, čarodějnictví, nepřátelství, svár, žárlivost, hněvy, ctižádost, nesvornost, stranictví, závist, opilství, hýření a jiné takové věci. Řekl jsem vám to už dříve a říkám to ještě jednou: lidé, kteří takovéto věci dělají, nebudou mít podíl v Božím království.
Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon. Ti, kdo náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi. Protože Duch je naším životem, podle Ducha také jednejme!

Žl 1,1–2.3.4+6

Odp.: Kdo tě následuje, Pane, bude mít světlo života.

Blaze tomu, kdo nechodí, jak mu radí bezbožní,
nepostává na cestě, kudy chodí hříšní,
a nezasedá ve shromáždění rouhačů,
ale má zalíbení v Hospodinově zákoně
a o jeho zákoně přemítá dnem i nocí.

Podobá se tak stromu zasazenému u vodních proudů,
ve svůj čas přináší ovoce,
listí mu nevadne
a daří se mu vše, co koná.

Jinak je tomu s bezbožnými, zcela jinak:
jsou jako pleva rozvátá větrem.
Vždyť Hospodin dbá o cestu spravedlivých,
ale cesta bezbožných skončí záhubou.

Zpěv před evangeliem: Jan 10,27
Aleluja. Moje ovce slyší můj hlas, praví Pán, já je znám a ony jdou za mnou. Aleluja.

Evangelium: Lk 11,42–46
Běda vám farizeové; běda i vám, znalcům Zákona!

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pán řekl:
„Běda vám, farizeové! Odvádíte desátky z máty, z routy a z každé zeleniny, ale nedbáte na spravedlnost a lásku k Bohu. Tohle jste měli dělat, a tamto nezanedbávat.
Běda vám, farizeové! Máte rádi přední sedadla v synagogách a když vás lidé pozdravují na ulicích.
Běda vám! Jste jako neznatelné hroby, a lidé, kteří přes ně chodí, to nevědí.“
Jeden ze znalců Zákona mu na to řekl: „Mistře, když takhle mluvíš, urážíš i nás!“
On odpověděl: „Běda i vám, znalcům Zákona! Uvalujete na lidi břemena, která sotva mohou unést, a sami se těchto břemen nedotknete ani jedním prstem.“

kulturaslova.cz